

בש"פ 89/21 - מדינת ישראל נגד מיכאל גולדברג

בבית המשפט העליון

בש"פ 89/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מיכאל גולדברג

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ט בטבת התשפ"א (13.01.2021)

בשם המבקשת: עו"ד יובל קדר

בשם המשיב: עו"ד קרן בלס

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים החל מיום 21.1.2021, או עד למתן פסק דין בת"פ 43566-03-20 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. כעולה מהבקשה, נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, וגניבה מרכב, ולעת

הזו קבוע דיון הוכחות ליום 18.1.2021.

בנימוקי הבקשה, כפי שפורטו בהרחבה בכתב, נטען כי בתחילה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בקהילה טיפולית, אך המשיב הפר את תנאי שחרורו ושב למעצר. בהמשך הורה בית המשפט פעם נוספת על שחרורו של המשיב לקהילה טיפולית, אך בשל ממצאים שעלו בבדיקת סמים שנערכה לו, שלפיה לא נמצא נקי מסמים – הושב המשיב למעצר מאחורי סורג ובריה בשנית, עד שלבסוף הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו בהיעדר חלופה מתאימה.

3. בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט צ' קאפח) נדרש גם כן לעניינו של המשיב, בערר שהוגש מטעמו על החלטת בית משפט השלום. בהחלטה מיום 10.1.2021 נדחה הערר, תוך שצוין כי לעורר ניתנו מספר הזדמנויות להשתלב במסגרת טיפולית, ואולם, ככל הנראה, "כוחותיו אינם עומדים לו" לעבור הליך טיפולי מחוץ לבית המעצר.

4. באת-כוח המשיב התנגדה לבקשה, תוך ששבה וטענה בדבר הצורך הטיפולי של המשיב, ועל התמשכות ההליך הפלילי בעניינו. כן נטען, כי הדיון הקבוע ליום 18.1.2021 לא נועד לשמיעת הוכחות, אלא למתן מענה לאישום. בנסיבות אלה, ביקשה באת-כוח המשיב לנסות לשלבו שוב בקהילה טיפולית.

5. איפשרתי אף למשיב לטעון בפניי, והלה ציין בהתרגשות רבה את פרק הזמן הארוך בו הוא מצוי במעצר, כל זאת בשל רצונו להיכנס למסגרת של הליך לגמילה מסמים. המשיב אף ציין כי בכוונתו להודות בישיבת בית המשפט הקרובה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

6. התלבטתי באשר לתוצאה המתבקשת בבקשה שבפניי, וזאת לנוכח פרק הזמן הממושך שבו מתנהלים ההליכים בעניינו של המשיב-עד אשר נדרשה הבקשה שלפניי להארכת מעצרו מעבר לתשעה חודשים.

על כך יש להוסיף את העובדה שהעבירות המיוחסות למשיב אינן במדרג החמור אף של עבירות הרכוש, והן בסמכותו של בית משפט השלום.

כפי שצינתי בעבר, דעתי אינה נוחה מהתמשכות הליכים לפרק זמן כה ממושך (ראו לאחרונה בש"פ 9233/20 מדינת ישראל נ' חיון, בפסקה 12 להחלטתי (11.1.2021)), אף אם בבסיסה היו אלה ניסיונות חוזרים ונשנים לשלבו בהליך טיפולי. בסופו של יום אנו מצויים זמן רב לאחר מעצרו, כאשר ההליך הפלילי לגופו לא החל.

7. עם זאת, לנוכח העובדה כי הדיון הקרוב בעניינו של המשיב קבוע ליום 18.1.2021, ודבריו כפי שפורטו לעיל כי בכוונתו להודות במיוחס לו בכתב האישום, אני מחליט לקבל את הבקשה באופן חלקי, וזאת על מנת לאפשר למשיב לסיים את ההליך שביסוד הבקשה שבפניי.

משנטען בפניי כי תלויים ועומדים נגד המשיב תיקים פליליים נוספים, אני סבור כי נכון תעשה המבקשת אם תיערך עם רשימת תיקים אלה לקראת הדיון הקרוב לצורך צירופם לתיק הפלילי מושא בקשה זו, ככל שהמבקש יהיה מעוניין בכך, כל זאת על מנת לייעל ולקדם את הדיון בעניינו של המשיב.

8. לאור כל האמור לעיל, מוארך בזה מעצרו של המשיב בשלושים ימים, החל מיום 21.1.2021, או עד למתן פסק דין בת"פ 43566-03-20 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשפ"א (13.1.2021).

ש ו פ ט